

fuldmægtig vil ligeledes gælde for en ansøger om et certifikat. Det er endvidere muligt ifølge art. 18, stk. 1, at de enkelte medlemslande kan fastsætte administrative forskrifter, som specielt omfatter behandlingen af certifikaterne.

Forordningen indeholder flere ufravigelige regler. Det drejer sig om betingelser for udstedelse af certifikat (art. 3), regler vedrørende beskyttelsens genstand og retsvirkningerne af certifikatet (art. 4 og 5), frister for ansøgning om certifikat (art. 7), visse formkrav til ansøgningen (art. 8), offentliggørelse af meddelelsen om certifikatet og om bortfald eller ugyldighed (art. 11 og 16), og om beregningen af certifikatets gyldighedsperiode (art. 13). Endvidere indeholder art. 18, stk. 2, en udtrykkelig bestemmelse, som udelukker, at der kan fremsættes indsigelse mod et meddelt certifikat. Omprøvningsadgangen, jf. lovforslagets nr. 18, § 53 b, vil derimod også gælde for certifikater (art. 15, stk. 2).

Ved behandlingen af en ansøgning om et certifikat vil Patentdirektoratet skulle undersøge, om det produkt, der søges certifikat for, er beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft, og om den påberåbte markedsføringstilladelse for produktet har en dato, der højst ligger 6 måneder før certifikatets indleveringsdato. Direktoratet vil endvidere skulle undersøge, om der tidligere er udstedt certifikat for produktet, eller om der verserer en ansøgning herom med en tidligere indleveringsdato. Med hensyn til spørgsmålet, om den pågældende markedsføringstilladelse er den første i Danmark, vil direktoratet kunne støtte sig på en erklæring fra ansøgeren om, at han ikke er bekendt med tidligere danske markedsføringstilladelser for det samme produkt, jf. art. 10, stk. 5.

En begæring om omprøvning af certifikatets gyldighed skal være begrundet. Patentdirektoratets behandling af en begæring om administrativ omprøvning af et certifikat kan indebære en prøvning af grundpatentet, jf. art. 15, litra c. De regler, der gælder for omprøvning af patenter, vil skulle iagttages ved behandlingen.

Afslag på ansøgning om certifikat samt afslag på en begæring om omprøvning af certifikatet vil i medfør af forordningens art. 17, jf. patentlovens §§ 25 og 67, kunne indbringes for Patentankenævnet. Nævnets afgørelse vil ikke kunne indbringes for højere administrativ myndighed, jf. forordningens artikel 18.

Art. 9 og 11 opregner de oplysninger, som skal offentliggøres ved ansøgningen og meddelelsen af certifikatet eller ved afslag på ansøgning om certifikat. Disse oplysninger tænkes offentliggjort i Dansk Patenttidende sammen med oplysninger om en begæ-

ring om administrativ omprøvning og en afgørelse om certifikatets gyldighed efter art. 15.

Der vil blive ført en offentlig tilgængelig journal over indleverede ansøgninger, ligesom der i overensstemmelse med patentlovens § 27 vil blive ført et register over udstedte certifikater, licenser m. v.

Certifikater udstedt af Den Europæiske Patentmyndighed vedrørende EF-patenter vil være underlagt forordningen og de regler, der gælder for EF-patenter i henhold til Aftale om EF-patenter.

6. Overgangsregler

Forordningen indeholder en overgangsregel, således at den udvidede beskyttelsesmulighed også vil kunne omfatte produkter, som der er opnået markedsføringstilladelse til inden forordningens ikrafttræden. For Danmarks vedkommende er overgangsordningen udformet således, at der kan udstedes certifikat for produkter, der har opnået den første markedsføringstilladelse inden for EF efter den 1. januar 1988, jf. forordningens art. 19.

V. Virkningen af lovforslaget for dansk erhvervsliv

EF-patentet er et led i etableringen af Det Indre Marked. En af de største fordele er den ensartede og samlede retsbeskyttelse i hele Fællesskabet. EF-patentet forventes tillige at styrke den teknologiske udvikling og dermed Fællesskabets konkurrenceevne.

Derudover ligger der en direkte økonomisk besparelse for virksomhederne i forbindelse med at erhverve og opretholde et EF-patent i stedet for et europæisk patent i henhold til Den Europæiske Patentkonvention.

Årsgebyrerne for et europæisk patent svarer til summen af årsgebyrerne for de lande, hvori patentet gælder. Halvdelen af årsgebyrerne går til drift af Den Europæiske Patentmyndighed, medens resten tilfalder de enkelte lande. Årsgebyrerne for EF-patenter i henhold til EF-patentkonventionen forventes fastsat således, at hvis blot 6-7 EF-lande ønskes dækket, vil det være billigere at vælge et EF-patent, som vil omfatte hele EF, frem for et europæisk patent, som kun vil omfatte de udpegede lande. Nationalt patent vil stadig være billigst for færre end 4 lande.

De akkumulerede årsgebyrer for et europæisk patent, der holdes i kraft i 10 år for samtlige EF-lande, udgør ca. 80.000 kr., og for et kommende EF-patent formentlig ca. 50.000 kr.

EF-patentet giver den yderligere økonomiske fordel for en virksomhed, at den kun skal indbetale årsgebyrer til en enkelt myndighed. I modsætning hertil skal virksomhederne ved anvendelsen af et europæ-